

"סוד החשמל"

לחבר בין תורת הנגלה לתורת הנסתר

דף מתוך סדרת הספרים

גליון פרשת בראשית תשפ"ד תהא שנת פדה נפשי.

[מותר לצלם לזיכוי הרבים].

מצורף קישור להורדה גירסה חדשה לתוכנת הרמז

[/https://toremez.org](https://toremez.org)

חדש קישור להורדת כל עלוני סוד החשמל

<https://drive.google.com/drive/folders/1ERuCjKKmAWXyD6Q9Xu7IH0js19bumlHE?usp=sharing>

קישור לקרן הצדקה של סוד החשמל עבור מאות משפחות נזקקות

<https://www.matarapro.com/nedarimplus/online/?mosad=7007483>

דְּבַרֵי מָרֹן הַגֵּר מִשֵּׁה שְׁטְרֵנְבוּךְ שְׁלִיט"א שְׂצַפָּה מֵרֹאשׁ אֶת מֵה שְׁהוֹלֵךְ לְהַתְרַחֵשׁ.

מָרֹן הַגֵּר מִשֵּׁה שְׁטְרֵנְבוּךְ שְׁלִיט"א דָּבַר בְּעֶרְבֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה תשפ"ד וְאָמַר שְׁעָלוּלָה לְהִיּוֹת שָׁנָה מְסַכְּנַת כִּינּוּן שְׁלֹא תוֹקְעִים בְּשׁוֹפָר בְּשַׁבָּת, וְהָאָרִיךְ בְּעֵינָיו שְׂאֵם אֵין שׁוֹמְרִים שַׁבָּת כְּרֹאזִי, זֶה הוֹפֵךְ אֶת הַשָּׁנָה לְהִיּוֹת מְסַכְּנַת. כִּךְ הִיָּה בְּחֶרְבֵּן שְׁנֵי בְּתֵי הַמִּקְדָּשׁוֹת שְׂאָרְעוּ בְּשָׁנִים שְׂרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלָהֶם חַל בְּשַׁבָּת. בְּנוֹסָף הוּא דָּבַר גַּם בְּחוֹל הַמוֹעֵד סְכוּת וְסִפֵּר עַל יְמֵי הַשׁוֹאָה הַנּוֹרְאָה שְׁהִיָּה טִבַּח נוֹרָא בְּיְהוּדִים, וְדָנוּ אִם לְשִׁמוּחַ בְּשִׁמְחַת תּוֹרָה בְּהַקְפּוֹת וְכוּ'. וְנִבְיָא צִטוּט מִדְּבָרֵינוּ בְּחוֹל הַמוֹעֵד סְכוּת, בִּישִׁיבְתוּ בְּבֵית שְׁמֵשׁ: בְּשָׁנוֹת הַשׁוֹאָה הִגִּיעוּ לְפָנַי שְׁמַחַת תּוֹרָה שְׁמוֹעוֹת נוֹרְאוֹת עַל הַטִּבַּח הַנּוֹרְאִי הַמְתַּרְחֵשׁ, וְהַתְחַלְנוּ לְשִׁמוּעַ שְׁחֻלְקַת הוֹבְלוֹ לְשַׁרְפָּה וְחֻלְקַת לְחִנְיָקָה. הַבְּחוּרִים בִּישִׁיבָה לֹא יָדְעוּ מֵה מַצַּב קְרוֹבֵיָהֶם וּבָכוּ בְּבִכּוּת נוֹרְאוֹת, וּבָאוּ לְרֹאשׁ הַיְשִׁיבָה הַגָּאוֹן רַבֵּי מִשֵּׁה שְׁנִינְדֵר וְאָמְרוּ לוֹ שְׂאֵינָם יְכוּלִים לְרַקֵּד. אָבֵל הַגַּה"צ רַבֵּי מִשֵּׁה שְׁנִינְדֵר זצ"ל אָמַר לָהֶם: 'הַיְטֵלְךָ יְכוּל לְהַרוֹג אוֹתְנוּ אָבֵל אֶפְלוּ מִנְהַג יִשְׂרָאֵל הוּא לֹא יַעֲקֹר, אֲנַחְנוּ שָׂרִים וְרוֹקְדִים כְּרִגְלֵי'. הַרְבַּ שְׁנִינְדֵר הִיָּה חֲזַק וְאָמַר אֲנַחְנוּ נִמְשִׁיךְ עִם הַקַּב"ה עַד זִיבוּלָא בְּתַרְיִיתָא וְעַד

שִׁיזְרְקוּ אוֹתָנוּ לְאֵשׁ. הוּא דָבָר וְאָמַר תִּרְאוּ שְׂבַעֲזֶרֶת ה' יְבוֹא יוֹם שִׁישְׁמְעוּ וְכֻלָּם יִרְאוּ שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְאָדָם לְהִבִּין אֶת הַשִּׁי"ת. הוּא לֹא בַעַל דָּבָר שְׁלָנוּ. עוֹד הוֹסִיף וְאָמַר לְבַחוּרִים: אֲנַחְנוּ עוֹד לֹא יוֹדְעִים מֶה הָעֵתִיד שְׁלָנוּ אֲנַחְנוּ בְּמַצָּב קָשָׁה וְנִתְפַלֵּל לְקַב"ה שִׁיִּצִּיל אוֹתָנוּ בְּזָכוֹת מֶה שְׂאֲנַחְנוּ מִתְרַחֲקִים מִהַרְשָׁעִים עַד הַסּוֹף. וַיַּעֲזֹר הַשִּׁי"ת שְׂנוֹכַל לְהַחֲזִיק מֵעַמָּד וְלִשְׁמוֹחַ בְּשׂוֹב ה' אֶת עַמּוֹ וְשִׂמְחָה וְשִׂשׂוֹן? הֲיֵיהָ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ בְּקָרוֹב. יֵצֵא כִּי גַם בְּבִקּוּר שְׁעָרָךְ כ"ק הָאֲדָמוֹר מְדוּשֵׁינְסְקִיא שְׁלִיט"א בְּסַפְתּוֹ, חֲזַר הָרַב עַל הַדְּבָרִים, וְלִפְלִיאַת הַנוֹכָחִים עִם כְּנִיסַתוֹ שֶׁל הָאֲדָמוֹר לְסַפְתּוֹ, הַחַל פּוֹסֵק הַדּוֹר לְשׂוֹחַח עִם הָאֲדָמוֹר עַל הַהִנְהָגָה הַרְאוּיָה בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה בְּזַמְנֵי טַבַּח בָּעַם יִשְׂרָאֵל ה' יִרְחֵם.

וּבְמוֹצָאֵי שִׂמְחַת תּוֹרָה כְּשֶׁנּוֹדְעוּ מְמַדֵּי הָאֶסּוֹן אָמַר: הַסַּפְנָה גְדוֹלָה לֹא רַק עַל אֵלוּ שְׂנוֹמְצָאִים סָמוּךְ לְגָבוֹל, אֲלֵא גַם עֲלֵינוּ בְּכָל מְקוֹם וּמְקוֹם הַסַּפְנָה מִתְקַרְבֶּת עוֹד וְעוֹד. וְכֵן פָּרְסָם בְּשֵׁם הָאֲדָמוֹר מְבִיאֵלָה שְׁלִיט"א מִזְקֵנֵי הָאֲדָמוֹר"ם שֶׁהִתְחִיל לְהִתְקַיֵּם הַפְּסוּק "עַת צָרָה הִיא לִיעֲקֹב וּמִמָּנָה יִשְׁעֵי". וְהוֹסִיף הַרַ"ג ר' יוֹסֵף שִׁינְבֶּרְגֶר שְׁלִיט"א שְׂחַג הָעֲצָרֹת אוֹתִיּוֹת ע"ת צַר"ה. וְכֵן חַג הָעֲצָרֹת עִם הָאוֹתִיּוֹת וְהַכּוֹלֵל בְּגִימְטְרִיא תִשְׁפ"ד.

וְנִבְיָא דְבָרִים שְׂאָמַר הָאֲדָמוֹר מְקַלּוּיִזְנְבוּרְג שְׁלִיט"א בְּמוֹצָאֵי שִׂמְחַת תּוֹרָה תִשְׁע"ה שֶׁהִיְתָה שְׁנַת שְׁמִיטָה וְהִיא מַצָּב קָשָׁה בְּגָבוֹל עֲזָה בְּיוֹם שִׂמְחַת תּוֹרָה: (גְּלוּן 'בְּצִילָא דְמַהִימְנוּתָא' נַח תִּשְׁע"ה) **יִשְׂרָאֵל קְדוֹשִׁים, "עַת צָרָה הִיא לִיעֲקֹב" וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל צָרִיכִים לְרַחֲמֵי שְׁמַיִם הֵן בְּאַרְץ הַקֹּדֶשׁ וְהֵן בְּמִקְוֵמוֹת אַחֲרִים, כָּל הַגּוֹיִם מְקַצֵּה הָעוֹלָם וְעַד קִצְאוֹ עוֹמְדִים עֲלֵינוּ אִם בְּפִרְהָסִיא אִם בְּצִנְעָא, עֲבָרָה עֲלֵינוּ שְׁנָה קָשָׁה עַד מָאֵד, עִם הַרְבֵּה פְחָדִים וּבְהִלּוֹת בְּפִרְט בְּיָמֵי הַמְּלַחְמָה הַקָּשָׁה עִם בְּנֵי יִשְׁמַעֵאל יִמְשׁוּ, וְלִבֵּל נִהְיָה כְּאֵלוּ הַשּׁוֹטִים וּפְתִיִים שְׂכָבֵר מְדַמִּים לְעֲצָמָם שֶׁהִפְלִ הַסִּתִּים, כִּי טְעוֹת מַחֲלֻטָּת הוּא שְׁכֵן עֲדִין לֹא נִגְמַר כָּלֵל וְכָלֵל, וְאֶפְשָׁר לומר שְׁעֲדִין לֹא הִתְחִיל עוֹד, הִיְתָה זֹו טְעִימָה בְּעֵלְמָא שְׁגֵלוּ מְעַט מִזְעִיר אֶת פָּחַם מֶה שְׁהֵם מְסַגְלִים לְעֲשׂוֹת, וְהַסִּיּוֹם מֵאֲתָנוּ וְלִהְלָאָה, בְּרוּר וּמְסַכָּם דְּאִין לָנוּ לְהַשְׁעוֹן אֲלֵא עַל אֲבִינוּ שְׂבַשְׂמִים, וְאִין לָנוּ עֲצָה אַחֲרַת זֹולַת לְהַדְבֵּק בַּהַשִּׁי"ת.**

וְנִבְיָא דְבָרִים שְׂשִׁמְעֵתִי בְּשֵׁם צְדִיק גְּדוֹל מְגִדּוּלֵי יִשְׂרָאֵל שְׁלִיט"א בְּחֻדֶּשׁ תִּשְׁרִי תִשְׁע"ה וּפְרָסָם אַז בְּעֵלוֹן סוּד הַחֲשֵׁמֶל: הַמְעַרְכָּה שֶׁהִתְחִילָה בְּיָמֵים אֵלוּ בְּעֲזָה לֹא תִפְסַק לִפְנֵי שֶׁתִּתְפַּתַּח מִמָּנָה מְלַחְמַת עוֹלָם שְׁלִישִׁית, שֶׁהִיא מְלַחְמַת גּוֹג וּמְגוּג הַנּוֹרָאָה שְׁעֲלִיָה נִבְאוּ כָל הַנְּבִיאִים, שְׂבַמְהִלְכָה יִתְגַּלֶּה מְלַךְ הַמְּשִׁיחַ וַיִּגְאַלְנוּ גְּאֻלַּת עוֹלָם.

והוסיף הרה"ג ר' יוסף מאיר סופר שליט"א שהאותיות לפני **עז"ה** הן **סו"ד** לפי הסדר. לרמז שלמוד הסוד ממתיק את הדינים שבאים מעזה, כיון שהוא השרש שלהם שנקמז באותיות שלפניהם. וכן האותיות לפני **מגו"ר** הן **קב"ה**, לרמז שאם יש מגור ופחד צריך ללמד קב"ה. וכן מצינו בגמרא (ב"ב י) **פחד קשה יין מפיגו**. וקב"ה היא בחינת יין שמפיג פחד. וכן האותיות אחרי **רקט"א** הן **רשב"י**. והאותיות אחרי **רקט"ה סמא"ל** הן **רב"י שמעון**. וכן השתלשלו שמות ראשי החמאס בעזה **זוהרי, אזהר, מרמז** שהצרות באות בגלל שלא לומדים מספיק בספר הזהר. וכן **עז"ה** היתה בנחלת שבט יהודה, כמו שכתוב (שופטים א, יח) **"וילכד יהודה את עז"ה ואת גבולה"**. ושבט יהודה משפיע את פנימיות התורה דרך משיח בן דוד. וכן **עז"ה** בגימטריא **נבל**, הקלפה שהלבישה על השפע של דוד ונלקחה בו [נבל הכרמל]. וכן **בעז** עם האותיות בגימטריא **עז"ה**.

וכן הצרות שבאות מארץ לבנון מרמזות על רפיון בלמוד סודות התורה, כמובא בפרוש ה'מתוק מדבש' על הזהר (חיי שרה קלב.) **שלבנון** נוטריקון **ל"ב** נתיבות חכמה, **נו"ן** שערי בינה, וכן מובא בספר 'ים החכמה' (תש"ע) של"ב הימים הראשונים של העמר הם כנגד ל"ב נתיבות חכמה, ומיום ל"ג בעמר מתחילה הארת הנ' שערי בינה מהאמא. והוסיף הרה"ג ר' יהודה שוארץ שליט"א שאחרי שהתקיים בנו **"מלאה הארץ חמס"**, נצפה שיתקיים בנו בקרוב **"מלאה הארץ דעה"** אכ"ר. וכן ההפרש בין הגימטריא של המלה **דעה** לגימטריא של המלה **חמס** הוא 29 כמנין **אחוד**, לרמז שהכל תלוי באחדות אמתית של בני ישראל. וכן יש רמז בכתוב (שה"ש ח, ו) **"כי עז"ה כמות אהבה"**, ורואים שהיחוד העליון שקשור עם פנימיות התורה קשור עם **עז"ה**, לכן **"כמות"** בגימטריא **שמעון**. כמו שבארנו שאם אין עוסקים בתורת רבי **שמעון** לעורר את האהבה, אז חס ושלום ה"עז"ה" כולה להתהפך למות. ומצינו עוד מקום שרבי **שמעון** החסיד דורש על **עז"ה**: (חגיגה יג:) **תניא אמר רבי שמעון החסיד אלו תשע מאות ושבעים וארבע דורות שקומטו להבראות קודם שנברא העולם ולא נבראו. עמד הקדוש ברוך הוא ושתלן בכל דור ודור, והן הן עזי פנים שבדור.**

וכן צרת המנהרות מרמזת שצריך להפגס למנהרות של התורה, לפנימיות התורה. כמובא במדרש (תנא דבי אליהו רבא ו) **"הביאני המלך חדריו"**, כשם שיש להקב"ה חדרים חדרים בתורתו, כך יש להם לתלמידי חכמים לכל אחד ואחד חדרים חדרים בתורתו, ואם ראית שהיסורין מממששין ובאות עליך רוע לחדרי דברי תורה ומיד היסורין בורחין ממך, **שנאמר "לך עמי בא בחדריך"**. והוסיף הרה"ג ר' גמליאל הפהן רבינוביץ שליט"א בעמח"ס גם

אני אודך' שחמאס בגימטריא לגוג ומגוג עם האותיות, לרמז שמלחמת החמאס בעזה תוביל למלחמת גוג ומגוג. והוסיף הרה"ג ר' ש. רייסקין שליט"א שהשתלשל בסמל של החמאס שתי חרבות שנראות חותכות את המסגד הישמעאלי בהר הבית, לרמז שאכן מהם יתגלגלו העניינים שיביאו את חרבן המסגד הזה, ואת בנין בית המקדש בב"א. ולכן השתלשל שם המלחמה בתשרי תשפ"ד **חרבות ברזל** שהוא הסמל של החמאס, לרמז שעכשו מגיעות החרבות האלו שיחריבו את שקוציהם בהר הבית. וכן **חרבות ברזל** בגימטריא **בית מקדש**, ועם המלים והכולל בגימטריא **קדש קדשים**.

וכן יש רמז שהגאולה תתחיל מנפילת עזה, בפסוקים (זכריה ט) **"תרא אשקלון ותירא ועזה ותחיל מאד ועקרון כי הוביש מבטה ואבד מלך מעזה ואשקלון לא תשב: וישב ממזר באשדוד והכרתי גאון פלשתים: והסרתי דמיו מפיו ושקציו מבין שניו ונשאר גם הוא לאלהינו והיה פאלף ביהודה ועקרון פיבוס: וחניתי לביתי מצבה מעבר ומשב ולא יעבר עליהם עוד נגש פי עתה ראיתי בעיני: גילי מאד בת ציון הריעי בת רושלם הנה מלכך יבוא לך צדיק ונושע הוא עני ורכב על חמור ועל עיר בן אתננות".** וכן רואים בנבואת עמוס שהוא כורך את נפילת דמשק עם נפילת עזה: (עמוס א, ה) **"ושברתי בריח דמשק והכרתי יושב מבקעת און ותומך שבט מבית עזן וגלו עם ארם קירה אמר ה': פה אמר ה' על שלשה פשעי עזה ועל ארבעה לא אשיבנו על הגלותם גלות שלמה להסגיר לאדום: ושלחתי אש בחומת עזה ואכלה ארמנתיה".** ומזכרות שם גם צר וצידון: (ב) **"וגם חמת תגבל בה צר וצידון".** והוסיף הרה"ג ר' לוי סודרי שליט"א שהפלשתים מרפית שבועה חופרים

מנהרות ושולחים רחפנים ומחפפים עקבות משיחך, ומפל זה יצאו ברורי הרפ"ח שיביאו את הפרח של רוח אלהים מרחפת' זה מלך המשיח. והוסיף הרה"ג ר' ד. לב שליט"א שרצועת עזה בגימטריא שבו ישראל והוסיף הרה"ג ר' ציון דוד סיבוגי שליט"א שזה גם המספר של "בעתה אחישנה".

תהליכי הגאולה שצפויים לנו לאור דברי חז"ל, ולאחר שראינו את המלחמה שפרצה ביום שמחת תורה תשפ"ד.

מצינו בזהר שבחדש חשון יסתים שלטון הקלפות ששולטות בארץ ישראל, וזה יהיה בקד שהגלולים השולטים בארץ ישראל, היינו שלטון הערב רב, ועוררו מלחמות בעולם, ובעוד שהם עוררו קרבות בעולם, יתפנסו בני אדום [רוסיה או אמריקה ואירופה ששניהם מבני אדום] וישלטו על ארץ ישראל י"ב חדשים שבסופם יבא משיח. ונביא את לשון הזהר חדש (בלק סח): **ובירחא דבול, יפולו שנאיהו, ויתעברו כל אינון גילולין דישתארונו בארעא קדישא. ומתמן יהכון ויתערוו קרבין על עלמא. ובעוד דאינון גיחון קרבין עם כל בני עלמא, יתפנשוו בנוי דאדום על ארעא קדישא, ויתפסון לה, וישלטון עלה תריסר ירחי. וכן מובא בספרו של המקבל הצדיק נסתר רבי ברוך שפירא זצ"ל ממעלה אדמים שהגאלה תתחיל לאחר שמדינת ישראל תתקף את איראן. וכן מובא מהאדמו"ר רבי יואל מסטמאר זצ"ל, ויש אומרים גם מה'חזון איש', (מובא בספר 'מרבה חיים' מהרה"צ ר' חיים ברים זצ"ל ששמע מהחזו"א) שהמשיח לא יקח את השלטון מידי הערב רב, אלא יהיה מישהו ביניהם, וכפי שמובא בזהר ובמדרשים שאדום ישלטו על ארץ ישראל י"ב חדשים לפני משיח.**

מובא ב'חתם סופר' (ליקוטים דעת משה) שאחתלתא דגאלה תהיה ביום **ל' בתשרי**, שהוא יום א' דראש חדש חשון. וכן מצינו בזהר (פנחס רנח): שמיום **י"ז בתשרי** עד **עשרה בטבת** זה הזמן בו תבאנה הקללות על אמות העולם, ואם נמנה מיום ל' תשרי **שבעים** ימים כנגד **שבעים** אמות, נגיע לעשרה בטבת, וידועים דברי ה'חתם סופר' (תורת משה' דרוש לז' אדר,

דרשות לח' טבת) **בְּכַל דּוֹר וְדוֹר כְּשִׁמְגִיעַ אוֹתוֹ יוֹם שֶׁל עֲשָׂרָה בְּטַבַּת, יוֹשְׁבֵינֵי בַּיִת דִּין שְׁלֹמֶעֱלָה וְגוֹזְרֵינֵי הַחֲרָבֹן שֶׁל כָּל שָׁנָה וְשָׁנָה. וְכֵן עֵקֶרְבַּ בְּחֻשׁוֹן בּוֹל עִם הָאוֹתִיּוֹת וְהַכּוֹלָל בְּגִימְטְרִיא ה'תשפ"ד. וְהוֹסִיף הַרְה"ג ר' אַבְרָהָם אֲגָשִׁי שְׁלִיט"א שְׁחוֹדֵשׁ בּוֹל עִם הַמְּלִים בְּגִימְטְרִיא מְשִׁיחַ. וְכֵן בּוֹל בְּגִימְטְרִיא גְּאֵלָה. וְכֵן מוֹבָא בְּסֵפֶר 'בְּנֵי יִשְׁשַׁכָּר' שְׁאוֹתִיּוֹת בּוֹ'ל הֵן בְּחִינַת אוֹתִיּוֹת אֲמ"ת, כִּי הָאוֹת הֵרָאוּשׁוֹנָה וְהָאֲמֻצְעִית וְהָאֲמֻצְעִית בְּתוֹרָה הִיא בּוֹ'ל, כְּמוֹ אוֹתִיּוֹת אֲמ"ת שֶׁהֵן הֵרָאוּשׁוֹנָה הָאֲמֻצְעִית וְהָאֲחֻרֹנָה בְּאוֹתִיּוֹת הָא' ב', מִמִּילָא הֵן קְשׁוּרוֹת לְקֶץ הָאֲמֻת שֶׁמִּתְעוֹרֵר בְּחֻדֵשׁ בּוֹל. וְהוֹסִיף הַרְה"ג ר' מ. שִׁיפְמָן שְׁלִיט"א שֶׁהִשְׁתַּלְשְׁלָה הַהֲכָרָזָה עַל מוֹלָד חֻדֵשׁ חֻשׁוֹן תשפ"ד בְּמוֹצָאֵי שַׁבַּת שְׁעָה 6, 33 דְּקוֹת, וְחֻלֵּק 1, רְמֵז עַל הַמְּסַפֵּר 1336 שְׁרוּמֵז שֶׁהִגְעִנוּ לְקֶץ בְּעֵתָהּ אַחֲרֵי שֶׁעֲבַרְנוּ אֶת הַמְּסַפֵּר 1335 שֶׁבְּסוֹף דְּנִיָּאל.**

מְצִינּוּ בְּגִמְטְרִיא (סְנֵהדְרִין צ.ז.) **שְׁלֹשָׁה בָּאֵין בְּהֶסַח הַדְּעַת, אֱלוֹ הֵן: מְשִׁיחַ, מְצִיָּאָה וְעֵקֶרְבַּ. וּמְבָאָר הַמַּהֲרֵשׁ"א שֶׁכְּשֶׁהַמְּשִׁיחַ יָבֵא, לְחֻלֵּק מִהֶאֱנָשִׁים תְּהִיָּה בִּיאָתוֹ בְּחִינַת מְצִיָּאָה שְׁיָבִיא לָהֶם שְׂמֻחָה. וְלְחֻלֵּק מִהֶאֱנָשִׁים תְּהִיָּה בְּחִינַת נְשִׁיכַת עֵקֶרְבַּ. וְהוֹסִיף הַרְה"ג ר' דָּוִד לְלוֹשׁ שְׁלִיט"א שֶׁעֵקֶרְבַּ מְרַמֵּז עַל הַדִּין שֶׁל מִלְחָמַת גּוֹג וּמְגוּג שְׁע' אֲמוֹת יַעֲשׂוּ קֶרֶב עַל יְרוּשָׁלַיִם, וְלָכֵן גּוֹג וּמְגוּג בְּגִימְטְרִיא ע'.**

מְצִינּוּ בְּמִדְרַשׁ שֶׁחֻדֵשׁ חֻשׁוֹן יְהִיָּה קְשׁוּר לְבֵית הַמְּקֻדָּשׁ הַשְּׁלִישִׁי: (יְלֻקוֹט מ"א קפד) **מְשׁוֹנְעָשָׁה הַבַּיִת בְּיַרְח בּוֹל נְעֻשָׁה נְעוּל י"ב חֻדֵשׁ וְהָיוּ הַכָּל מְמַלְמְלִים עַל שְׁלֹמָה וְכו', וְהַקְּב"ה חָשַׁב לְעֵרֵב שְׂמֻחַת בַּיִת הַמְּקֻדָּשׁ בְּחֻדֵשׁ שְׁנוּלָד בּוֹ אַבְרָהָם, בְּיַרְח הָאֵינְתָנִים זֶה חֻדֵשׁ תְּשַׁרִי וּמְרַחֲשׁוֹן עֵתִיד הַקְּב"ה לְשֹׁלֵם לוֹ. וְהוֹסִיף הַרְה"ג ר' דָּוִד וַיְצַמֵּן שְׁלִיט"א שֶׁז' חֻשׁוֹן שֶׁהוּא ז' לְחֻדֵשׁ בּוֹל אוֹתִיּוֹת זְבוּ'ל הַשֵּׁם שֶׁל בַּיִת הַמְּקֻדָּשׁ. וְכֵן זְבוּ'ל ר"ת הַכְּתוּב שְׁנֹאֲמַר עַל פְּרֻדַּת יַעֲקֹב מִלְבָּן, רְמֵז עַל הַהֲפְרָדוֹת מִקְּלַפַּת הָעֵרֵב רַב שֶׁשָּׂרְשָׁה מִלְבָּן: (בְּרַאשִׁית לֵא, נד) "וַיִּזְבַּח יַעֲקֹב זֶבַח בְּהָר וַיִּקְרָא לְאָחִיו לְאָכַל לֶחֶם וַיֵּאכְלוּ לֶחֶם וַיְלִינּוּ בְּהָר". וְכֵן הָאוֹתִיּוֹת אַחֲרֵי זְבוּ'ל בְּגִימְטְרִיא מְשִׁי"ח בְּמִלּוּי הָאוֹתִיּוֹת.**

מוֹבָא בְּסֵפֶר 'תְּפָאֲרַת צִיּוֹן' (מַהג"ר רַבִּי יַצְחָק זַאב יַדְלֵר זצ"ל) **אָמַר הַכְּתוּב "בַּיּוֹם הַשְּׂמִינִי עֲצַרְתָּ תְּהִיָּה לָכֶם" הַכְּתוּב מִבְּטִיחָנוּ שְׂבָיִים הַשְּׂמִינִי תְּהִיָּה לָנוּ עֲצַרְתָּ לְעֵתִיד לְבּוֹא עַל יְדֵי שְׂאֵז יַעֲשֶׂה לָנוּ נֶס בְּמִלְחָמַת גּוֹג וּמְגוּג, וְעַל זֶה צִוָּה לָנוּ לַעֲשׂוֹת יוֹם הַשְּׂמִינִי לְיוֹם טוֹב שֶׁהוּא לְאוֹת עַל הָעֵתִיד. וְאִם כֵּן אָנוּ יוֹדְעִים מִזֶּה שְׂגָם לְעֵתִיד לְבּוֹא דָּאֵז יַעֲשֶׂה לָנוּ הַקְּב"ה נְסִים חֻדְשִׁים גְּדוֹלִים מִמָּה שֶׁהָיוּ בִּיצִיאַת מִצְרַיִם. וְכֵן מוֹבָא בְּסֵפֶר 'מוֹעֲדֵי ה' לְבִרְכָה' (ע' קכ"ד) **וְכִידּוּעַ דְּלְעֵתִיד לְבֵא ה' יִלְחַם עִם אוֹיְבָיו בַּיּוֹם שְׂמִינִי עֲצַרְתָּ וַיִּנְקַם נִקְמָתוֹ בְּגוֹיִם וְכָל הָעַמִּים יִכִּירוּ****

וַיִּדְעוּ כִּי ה' אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד, וְלָכֵן מִפְּטִירֵינָּהּ בְּסִפּוֹת מִלְחָמָתָהּ ה' עִם גּוֹג וּמִגּוֹג כִּי בָחַג הַסִּפּוֹת הַקַּב"ה יִלְחַם עִם אוֹיְבָיו וְכָל הָעַמִּים יִכִּירוּ מַלְכוּתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְזֶה יִהְיֶה בְּשָׁמִינֵי עֲצָרַת בְּחִינַת יְחִידָא שְׁלִים. וְכֵן מוּבָא בְּטוֹר (ת"צ) בְּשֵׁם רַב הָאֵי גָאוֹן שֶׁמִּלְחָמָתָהּ גּוֹג וּמִגּוֹג יִהְיֶה בְּחֻדָּשׁ תְּשַׁרִי. וְכֵן יוֹם שֶׁמַּחַת תּוֹרָה בְּחוּץ לְאַרְץ יוֹשְׁבֵים בְּסִכָּה כִּי הוּא סִפְק יוֹם הוֹשַׁעְנָא רַבָּה, וְיוֹם הוֹשַׁעְנָא רַבָּה הוּא הַיּוֹם שֶׁל מִלְחָמָתָהּ גּוֹג וּמִגּוֹג. וְכֵן שְׁמַעְתִּי מֵהֵרָה"ג ר' ל. שְׁטְרִית שְׁלִיט"א שְׁאַחֲרֵי שְׁאַנְחָנוּ חֲבִטְנוּ אֶת הָעֲרָבָה, בְּאוֹ הָעֲרָבִים וְטַבְּחוּ בְּנוֹ ה' יִרְחֵם. וְכֵן שְׁמַעְתִּי מֵהֵרָה"ג ר' דָּן מַחְבֵּר שְׁלִיט"א שֶׁתִּשְׁפֹּד ר"ת שְׁמַחַת תּוֹרָה פְּגוּעַ דְּמִים. וְכֵן שְׁמִינֵי עֲצָרַת ה'תִּשְׁפֹּד עִם הַכּוֹלָל בְּגִימְטְרִיא שֶׁל כָּל הַפְּסוּק שְׁמַרְמֵז עַל אֶתְחַלְתָּא דְגֵאֲלָה: (תהילים צ, ז) "וַיְהִי נֶעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה".

הַקְּשֶׁר בֵּין שְׁזִי"ף לְאוֹשְׁפִיזִין מְבָאָר מִדּוּעַ אֵין הָאוֹשְׁפִיזִין בְּאִים בְּפִסָּח.

מְצִינּוּ בַּמִּדְרָשׁ (אגדת בראשית פב) "עֵינֵיךָ יוֹנִים" זוֹ חֲמָה וּלְבָנָה. וְרוֹאִים שֶׁהַשְּׂמֵשׁ הִיא בְּבַחֲיַנַת עֵינַי, וְכֵן אוֹמְרִים בְּתַפְלַת נִשְׁמַת וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת כְּשֶׁמֶשׁ וְכִיָּרַח, וְכֵן מְצִינּוּ בַּמִּדְרָשׁ (ויק"ר לח, ח) שֶׁמִּקְשֶׁר אֶת גִּלְגַּל הַחֲמָה עִם גִּלְגַּל הָעֵינַי. וְהַשְׁתַּלְשֵׁל בְּגִשְׁמִיּוֹת שְׁגָרְעִינֵי פְרִי הַשְּׁזִיף וְהַמְשַׁמֵּשׁ שֶׁהֵם פְּרוֹת הַשְּׂמֵשׁ דּוֹמִים בְּצוּרְתָם לְעֵינַיִם, וְאֶפְשֶׁר לְרֵאוֹת צוּרַת עֵינַי פְּקוּחָה עִם כָּל הַפְּרִטִים מִכָּל הַצְּדָדִים כּוֹלָל הַעֲפָעָפִים הַפְּתוּחוֹת, וְכֵן עֵינַי נִרְמְזֵת בְּגֵרְעֵינַי, נִרְאֶה שְׁפָרֵי הַשְּׁזִיף מְרַמֵּז עַל שְׁזִיף שְׁעֵנֵינוּ רְאִיָּה. כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב (איוב כח, ז) "שְׁזַפְתּוֹ עֵינִי". וְכֵן (שם כ, ט) "עֵינַי שְׁזַפְתּוֹ" וּבְמִצִּיּוֹדֵת צִיּוֹן שֶׁם "שְׁזַפְתּוֹ" רְאֵתָהּ. לְכֵן הַשְׁתַּלְשֵׁל בְּעֲלִיָּה לְצִיּוֹן הַרְשָׁבִי בְּמִירוֹן מִפְּעַל שְׁזִיפִים שֶׁשְׁמוֹ שְׁזִיפְרוֹן, וְהוּא אֶחָד מִסְּמָלֵי הָאָזוֹר, לְרַמֵּז שְׁעוּלִים לְמָקוֹם קָדוֹשׁ לְרֵאוֹת וּלְהִרְאוֹת לְפָנֵי הַצַּדִּיק, וְכִפִּי שְׂרָשָׁבִי כּוֹתֵב בְּזֵהָר בְּכָל מָקוֹם תָּא חֲזִי, הֵינּוּ בָּא וְרֵאָה, וְלֹא כְּמוֹ בְּש"ס שְׁכַתּוֹב תָּא שְׁמַע. וְכֵן שְׁזִיף בְּגִימְטְרִיא "שְׁמַע יִשְׂרָאֵל הוִי" ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד". וְכֵן שְׁזִיפִים בְּאִידיש הֵם פְּלֹאוּמֵן הֵינּוּ אִישׁ הַפְּלֹא, וְהוּא רְשָׁבִי שֶׁמַּחְבֵּר בְּתוֹרָתוֹ רּוֹחֲנֵי וְנִשְׁמֵי שֶׁהוּא סוּד הַפְּלֹא. וְהוֹסִיף הֵרָה"ג ר' רֵאוּבֵן פְּרִנְקֵל שְׁלִיט"א שֶׁשְׁזִיף בְּאִידיש פְּלֹא"ם ר"ת לִית אֶתְר פְּנוּי מִינָה שְׁמַתְגְּלָה בְּזִכּוֹת פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה. וְכֵן בְּשְׁזִי"ף יֵשׁ אוֹתִיּוֹת פִּישׁ שֶׁהוּא בְּחִינַת

עֵין, כּמוּבָא בַּגְמָרָא (ברכות כ.) שְׁדָגִים אֵין שׁוֹלְטֵת בְּהֵם **עֵין הָרַע**. וְכֵן מְצִינּוּ בַּגְמָרָא (נדרים נד:) שְׁאֲכִילַת דְּגָיִם מְבִיאָה רְפוּאָה בְּסוּף מַחְלַת **עֵינַיִם**. וְכֵן **עֵינֵי הַדָּג** מְרַמְזוֹת עַל **עֵינָא פְּקִיחָא** שְׂאָף פְּעַם אֵינָה נֶעְצָמַת, וְלָכֵן נֶהַג הַרְה"ק מְרוּזִין לְאָכַל **עֵין שֶׁל דָּג** בְּשֶׁבֶת לְעוֹרֵר אֶת הָעֵינָא פְּקִיחָא.

וְהוֹסִיף הַרְה"ג ר' אַבְרָהָם הִירֵשׁ שְׁלִיט"א שְׁשִׁיז"ף נְרַמְזוּ בְּאוֹשְׁפִיזִין שְׁהֵם **אוֹרְחִים** שְׁעַקֵּר הַשְּׂמָחָה בְּאוֹרְחִים הִיא מִהֲרָאִיהָ שְׂרוּאָה אוֹתָם וְזֶה הַסּוּד שֶׁל **אוֹרְחַת מְלֶשׁוֹן אוֹר ח'**, הֵינּוּ **אוֹר** שֶׁל הַנְּשֻׁמָּה שֶׁהִיא בְּסוּד הַמְסַפֵּר שְׂמוֹנָה שֶׁל הָאוֹת ח', שְׂמַתְעוֹרֵר כְּשׁוֹפְגָשִׁים **פְּנִים בְּפְנִים**. וְכֵן 8 אוֹתוֹת **אוֹשְׁפִיזִין** מוֹפִיעוֹת בְּשִׁלְשָׁה נוֹטְרִיקוֹנִים יְחִידִים בְּתַנְ"ךְ, אֶחָד בְּתַכְנִית שֶׁל בְּנֵן בֵּית הַמְקֻדָּשׁ שְׁשֵׁם בָּאִים לְרֵאוֹת וְלִרְאוֹת: (דב"ה"א כח, יא) "וַיִּתֵּן דָּוִד לְשִׁלְמָה בְּנוֹ אֶת תְּבַנִּית הָאוֹלָם וְאֶת בְּתוּי וְגַנְזָיו וְעַלִּיתָיו וְחֻדְרָיו הַפְּנִימִים וּבֵית הַכְּפֻרֵת: וְתַבְנִית כָּל אֲשֶׁר הָיָה בְּרוּחַ עֲמוֹ לְחֻצְרוֹת בֵּית יְהוָה". עוֹד נוֹטְרִיקוֹן **אוֹשְׁפִיזִין** בָּאוֹת רְבִיעִית מְסוּף הַמְלָה בְּפְסוּק עַל דּוּד הַמְלָךְ שְׂשֻׁמַח בְּתוֹרָה, וְזֶה בּוֹדָאֵי בְּדַרְגַּת **תָּא חֲזִי**: (תהילים קיט, עב) "טוֹב לִי תוֹרַת פִּיךָ מֵאֲלֹפֵי זָהָב וְכֶסֶף: יְדִיד עֲשׂוּנֵי וַיְכַוְנֻנֵי הַבִּינֵי וְאֶלְמָדָה מְצוֹתֶיךָ". עוֹד נוֹטְרִיקוֹן **אוֹשְׁפִיזִין** בָּאוֹת רְבִיעִית מְסוּף הַמְלָה בְּכַתוּב עַל הַשְּׂרִים שְׂמֵנָה שְׁלֵמָה הַמְלָךְ לְהִיּוֹת **רוֹאֵי** פְּנֵי הַמְלָךְ בְּכָל זְמַן: (מ"א ד, ג) "אֲלִיחֻרָף וְאַחִיָּה בְּנֵי שִׁישָׁא סְפָרִים יְהוֹשֻׁפְט בֶּן אַחִילוֹד הַמְזֻכָּר: וּבְנֵיהוּ בֶן יְהוֹדָע עַל הַצְּבָא".

נִרְאָה לְיֵשֵׁב אֶת הַקּוּשִׁיא שְׂשֻׁמַעְתִּי מִהַרְה"ג ר' יַעֲקֹב גְּלִינְסְקִי זצ"ל מְדוּעַ בָּאִים **אוֹשְׁפִיזִין** בְּסִכּוֹת, וְאֵינָם בָּאִים **אוֹשְׁפִיזִין** בְּפִסְחָא. כִּינּוּן שְׂסֻכָּה הִיא בְּחִינַת **עֵין** שֶׁהוּא סוּד הָאוֹשְׁפִיזִין, כּמוּבָא בְּתוֹרַת מְנַחֵם שְׂסֻכָּה הִיא בְּחִינַת **עֵין**, כּמוּבָא בַּגְמָרָא (מגילה יד.) שֶׁהַכָּל **סוּכִין** בִּיפְיָה. וְכֵן מְצִינּוּ בַּגְמָרָא (סוכה ב.) לְמַעַלָּה מְעַשְׂרִים אָמָה אֵין אָדָם יוֹדֵעַ שְׁדָר בְּסֻכָּה מְשׁוּם דְּלֵא שְׁלֵטָא בֵּיה **עֵינָא**. רוֹאִים שְׁצָרִיד לְהִיּוֹת לְאָדָם קָשֶׁר **עֵין** עִם הַסְּכָךְ, שְׂיֻכַּל לְרֵאוֹת אֶת הַסְּכָךְ כָּל הַזְּמַן. וְכֵן מְצִינּוּ בְּזֹהַר עַל עֲנְנֵי הַכְּבוֹד (אמור קג.) עֲנְנֵי כְּבוֹד בְּזָכוֹת אֶהְיוֹן שְׂכַתוֹב "אֲשֶׁר עֵין בְּעֵין נִרְאָה [אוֹתוֹת אֶהְיוֹן] אֶתָּה ה' וְעֲנַנְךָ עֹמֵד עֲלֵהֶם". וְכֵן הַמְסַפֵּר הַמְסַתְתֵּר בֵּין אוֹתוֹת **עֵין** הוּא 100 כְּמִנּוּן סְכָ"ךְ. וְכֵן **עֵין** בְּא"ט ב"ח הַצְּ"ל. וְהוֹסִיף הַרְה"ג ר' ל. שְׂטָרִית שְׁלִיט"א שְׂהַרְיָסִים עַל הָעֵין דּוּמִים לְסְכָךְ שְׁעַל הַסְּכָה.

וּלְפִי זֶה מְבֹאֵר מְדוּעַ יֵשׁ מְצוּהָ לִישׁוֹן בְּסֻכָּה, אֵף עַל פִּי שְׂאָדָם יֵשׁוּן פְּטוּר מִכָּל הַמְצוּוֹת, כִּי שִׁנְיָה קְשׁוּרָה עִם הָעֵינַיִם וְזֹאת מֵהוּת הַסְּכָה, כּמוּבָא בַּגְמָרָא (ברכות ס:) הַנְּכַנְס לִישׁוֹן עַל מְטוֹתוֹ אוֹמֵר מְשֻׁמַע יִשְׂרָאֵל עַד וְהָיָה אִם שְׂמַע וְאוֹמֵר בְּרוּךְ הַמְּפִיל חֻבְלֵי שְׁנָה עַל עֵינֵי וְתַנּוּמָה עַל עַפְעָפֵי וּמְאִיר לְאִישׁוֹן בַּת עֵין. רוֹאִים שְׂהַשְׁפַּעַת הַשְּׁנָה קְשׁוּרָה עִם

העין, **שנה על עיני**. וכן מצינו לשון בגמרא על שמחת בית השואבה בבית המקדש: (סוכה נג.) **לא ראינו שנה בעינינו**, רואים שאדם ישן רואה את השנה בעיניו, ובבית המקדש ברנל כשיש מצוה **לראות ולהראות**, לא רצו להפסיד את המצוה אפלו לרגע אחד, לכן לא עצמו **עין**. וכן המספר המסתתר בין אותיות **ע"ף** הוא **130** כמנין **ע"ן**. והוסיף הרה"ג ר' מרדכי קרליבך שליט"א שאותו דבר רואים בגמרא (נדרים יד:) שאם אדם נדר **קונם עיני בשנה**. הנדר חל, אף על פי שמבאר בתחלת המסכת, שצריך להתפיס את הנדר על חפץ גשמי, רואים מכאן שהעין היא החפץ של השנה, שעליו מתפיסים את הנדר. והוסיף הרה"ג ר' יוסף מאיר סופר שליט"א שגני בארמית פרושו ישן, והאותיות הסמוכות לגני הן **מבט**. וכן **יש"ן** בא"ת ב"ש **מב"ט**. וכן מברכים בבקר על העינים **פוקח עורים**, ולא על שאר אברי הראש, אַזְנַיִם, דבור, חָטָם. כִּינּוּן שְׁשָׁנָה קשורה עם העינים, אנו מודים בבקר על חזרת הראיה. וכן הכתוב (בראשית ט, יד) **"והיה בעיני עין על הארץ"** שנאמר על **עני הכבוד** שמהם שרש מצות **ספה ס"ת לינ"ה**, ולכן **ע"ן** גם מרמזת בכתוב (בראשית ט, יד) **"בעיני עין"** בדלוג ג' אותיות. וכן בהפוך אותיות בצרוף שתי המלים **"בעיני עין"**. ולכן לשון הברכה **ומאיר לאישון בת עין**. דשנה מאירה את העינים בפנימיות כשהנשמה עולה למעלה, וזאת הסבה שצריך לישון בסכה לקשר את העין לסכה בדרגת השינה שהיא דרגה יותר גבוהה.

מלחמת גוג ומגוג באה בסיום **ע"ן** שנה של חבלי משיח. והמלחמה תסתים בחג **הסוכות** שהוא בחינת **עין**, ולכן פותחים הסינים במלחמת גוג ומגוג כי **הסינים נכרים בעיניהם** שמשנות משאר **עינים**. ולכן מובא בשם האדמו"ר ה'דברי חיים' מצאנו זצ"ל שאמר על חבלי משיח שאמנם הרבי ר' אלימלך מליז'נסק בטל את חבלי משיח, אבל זה לא יהיה **קומפוט של שזיפים**, היינו שיצטרכו לעבר משהו בימי **האשפיזין**. (מובא בספר 'כעץ שתול' שיצא לאור ע"י כולל להוראה דחסידי בעלזא בלונדון תשע"ה עמוד תכו.) נראה שנוזקה נבואה בלשונו שאם רוצים שזה יהיה ערב כלפתן **שזיפים** צריך ללמד את תורת רשב"י שהיא בסוד **השזיפים**. וכן האותיות לפני **שז"ף** הן **פוט"ר** או **פטו"ר** לרמז שתורת רשב"י פוטרת מכל הצרות. וכפי שמצינו בגמרא (סוכה מה:) **אמר רבי חזקיה אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בר יוחאי, יכול אני לפטר את כל העולם כלו מן הדין מיום שנבראתי ועד עכשיו. ואלמלי אלקזר בני עמי, מיום שנברא העולם ועד עכשיו. ואלמלי יותם בן עזיהו עמנו, מיום שנברא העולם ועד העולם.** וכן **שזיף** אותיות **שזיב**, כי אות ב' מתחלפת באות פ' באותיות השפתים, ובנוסף בתוך האות פ' שבספר תורה יש אות ב' כדוע, ושזיב מרמז על ההצלה שיש במירון

לכל עם ישראל, כמו רחמנא לשזבון. וזה גם אור הספה שאמא עלאה מסוככת ושומרת על בניה, בסוד השזיף שהוא שזיב הינו אור הספה שהוא אור העין.

וביתר עמק נראה לבאר את הקשר של האשפיזין והעינים לחג הספות, כי מהות החג הזה היא לאחד את עם ישראל להיות פאיש אחד בלב אחד, ואין דבר יותר מאחד מלשבת יחד פנים בפנים לארח ולהתארח, וזאת מהות חג הספות שנקרא חג האסיף מלשון אסיפה, וכן מצות הד' מינים שבאה לאחד את כל ישראל לאגדה אחת, כמובא בגמרא (סוכה כז:): "כל האזרח בישראל ישבו בספת", מלמד שכל ישראל ראויים לישב בספה אחת. וכן מובא מהרה"ג ר' יצחק גנזבורג שליט"א שמצות הקהל שעושים בחג הספות, קשורה למגלת קהלת שקוראים בחג הספות, כמובא ברש"י (קהלת א, א) "קהלת" על שם שקהל חכמות הרבה. ויש אומרים שהיה אומר כל דבריו בהקהל. וראים שמצות הקהל קשורה עם תכונת המלך להקהיל ולחבר את כלם.

מצינו במדרש (ויק"ר ל, יב) "פרי עץ הדר" אלו ישראל, מה אתרוג זה יש בו טעם ויש בו ריח כך ישראל יש בהם בני אדם שיש בהם תורה ויש בהם מעשים טובים, "כפות תמרים" אלו ישראל מה התמרה הזו יש בו טעם ואין בו ריח כך הם ישראל יש בהם שיש בהם תורה ואין בהם מעשים טובים, "וענף עץ עבות" אלו ישראל מה הדס יש בו ריח ואין בו טעם כך ישראל יש בהם שיש בהם מעשים טובים ואין בהם תורה, "וערבי נחל" אלו ישראל מה ערבה זו אין בה טעם ואין בה ריח כך הם ישראל יש בהם בני אדם שאין בהם לא תורה ולא מעשים טובים, ומה הקדוש ברוך הוא עושה להם לאבדן אי אפשר אלא אמר הקדוש ברוך הוא יוקשרו כולם אגודה אחת והן מכפרין אלו על אלו, ואם עשיתם כך אותה שעה אני מתעלה הדא הוא דכתיב "הבונה בשמים מעלותיו" ואימתי הוא מתעלה כשהן עשויין אגודה אחת שנאמר "ואגודתו על ארץ יסדה" לפיכך משה מזהיר לישראל "ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר וכפות תמרים". ומבאר הספר 'אוצר החיים': חז"ל דרשו ואמרו באמת שהקב"ה יש לו מעלות בשמים כמו שאמר "השמים כסאי", אבל "ואגודתו על ארץ יסדה", כביכול כל האגודה שלו למעלה אינה תלויה אלא בכח הארץ. רוצה לומר בישראל שהם שוכנים בארץ. היינו שה' הגביל את עצמו כביכול שכל מה שקורה בשמים יהיה תלוי במה שקורה בארץ, ואם בארץ יש אחדות ואגודה אחת, זה גורם שה' בשמים בונה מעלותיו.

ולכן הד' מינים קשורים עם הלולב שהוא סוד לב, כמובא בגמרא (סוכה מה:): **מה תמר זה אין לו אלא לב אחד אף ישראל אין להם אלא לב אחד לאביהם שבשמים**. וכעין זה מצינו בגמרא (ברכות נז): **הרואה לולב בחלום, אין לו אלא לב אחד לאביו שבשמים**. וכן לולב ר"ת וטהר לבנו לעבדך באמת. כי כל הענין הזה לבוא ולהתאחד עם השני להשפיע ולהציל את השני, בא ממדת הרחמנות שיש בלב כל ישראל לעזור איש לרעהו, והעין והלב פועלים יחד כידוע. וכן המשג לבלוב בערבות של סכות הוא אותיות **לולב**, והוא מלשון **לב**. וכפי שמובא בגמרא (סוכה מה): **אמר רבי אבהו אמר רבי אלעזר כל הנוטל לולב באגודו, והדס בעבותו, מעלה עליו הכתוב כאלו בנה מזבח, והקריב עליו קרבן**. שנקמר "אסרו חג בעבתים עד קרנות המזבח". ומדגש קרנות המזבח שמסמלות את הגבול של המזבח ל"ב אמה על ל"ב אמה. וכן מובא בשם הרה"ג ר' אליהו שטרן זצ"ל ש"ל"ב פעמים ל"ב בגימטריא לולב אתרוג הדס ערבה.

ראש השנה דגים, יום כפור עופות, סכות בשר בקר.

ראש השנה קשור עם **דגים**, שנהוג לאכול ראש של דג, ולהרבות באכילת דגים סימן שנפרה ונרבה כדגים, וכן נהוג לעשות תשליך במקום שיש דגים. **יום הכפורים** קשור עם **עופות** שעושים כפרות בערב יום הכפורים על תננגול, וכן נהוג לאכול בערב יום הכפורים מרק עוף עם קרעפלאד ממלאים בעוף. **וחג הסכות** קשור עם **פרים**, שעקר קרבנות החג הם שבעים פרים, וכן שמחת החג היא בבשר בקר. ונראה לבאר שיש כאן רמז על הזכוד של חדש תשרי, כמובא בגמרא (חולין כז:): **דרש עובר גלילאה, בהמה שנבראת מן היבשה הכשרה בשני סימנים, דגים שנבראו מן המים הכשירן בולא כלום** [היינו שאינם צריכים שחיטה כלל], **עוף שנברא מן הרקק** [שיש בה מים ויבשה] **הכשרו בסימן אחד**. ומובא במהרש"א שם: **נראה לפי דעת החוקרים שכל יסוד היותר רחוק מן הגלגל הוא יותר גשמי וחקרי והארץ יסוד התחתון הוא יותר גשמי מיסוד המים שעליו, ולכן הבהמה אשר נפשה מהאדמה מחמר הגס, יצטרך להעלות חמרה בב' סימנים וכו', אבל הדגים אשר בריאתן מהמים מחמר היותר דק הן באסיפה בעלמא, ועופות שנבראו מרקק צריך זכוד בסימן אחד**. רואים שענין השחיטה הוא לזכוד ומה שיותר תחתון צריך יותר זכוד.

וממילא בראש השנה קשה להקלפות נלחמות ואינן מאפשרות לצאת מהן בקלות, אנחנו מתקשרים עם הדגים לרמז על החלק הטוב שבנו שהוא מזכך כמו דג ואינו צריך שחיטה ויסורים לצאת מהקלפות. ולכן גם אין אוכלים אגוזים שמזכירים חטא, כדי לא להזכיר כלל את החלק הלא טוב שעדיין צריך זכוּת בזמן הקשה שהזכוּת קשה. וביום הכפורים שהדין כבר יותר ממתק ועם ישראל כלם בגדר בינונים שהם תלויים ועומדים במצב של **חצי חצי**, אנחנו מתקשרים עם העופות שנבראו **חצי מהמים וחצי מהעפר**, וזכוכם קל יותר ששחיטתם רק **חצי** הינו סימן אחד, כי כבר אפשר להתחיל להזכר ולזכר את החלקים שאינם טובים כיון שהדין יותר ממתק. ובספות זמינו תחבוקני ונכנסים החסדים, מתקשרים עם הפרים להשלים את כל הזכוּת גם בחלק הבהמי שבנו, ממש. וכן **דג תרנגול פור** בגימטריא **שמונה עשרה**, רמז לכוננות הרש"ש שסדר את כוננות ראש השנה יום הכפורים וספות כמו תפלת שמונה עשרה אחת ארוכה שבונים את היחוד לאט לאט עד שמיני עצרת. והוסיף הרה"ג ר' מ. שיפמן שליט"א שדגים עופות בשר ר"ת **עב"ד** וס"ת **תמ"ר** רמז שאנחנו עבדי ה' ומתקשרים לה' דרך התמור בחג הסוכות.

עוד באור שמעתי באפן דומה שכיון ש**צדיקים** מתגלגלים **בדגים**, ובראש השנה רק **הצדיקים** נכתבים לאלתר לחיים, לכן בראש השנה אוכלים **דגים** לרמז שאנחנו שואפים להיות **צדיקים** לזכות בדין הקשה של ראש השנה. וביום הכפורים שגם **הבינונים** נכתבים לחיים, מתקשרים עם **העופות** שמסמלים את **הבינונים** שהם בסוד חצי חצי כדלעיל, ובספות שנכנסים **החסדים** מבקשים מה' שגם אנחנו **כבהמות** יחזו אותנו מתנת חנם ממדת **החסד**.

עוד באור נראה לבאר על פי מה ששמעתי ש**ראש השנה יום הכפורים ספות** הם בסוד **חכמה בינה דעת**, הינו **ראש השנה** הוא סוד **החכמה שנקראת ראשית**, כמו שכתוב **"ראשית חכמה"**. וכן מצינו בגמרא (שבת קלא:): **תקיעת שופר חכמה ואינה מלאכה. ויום הכפורים הוא בחינת בינה כמובא ב'עץ חיים' להאריז"ל** (שער א' ח"א ע' יג) **וזוה סוד התרת נדרים בליל יום הכפורים, לפי שבאותו יום אנו עולין עד הבינה, ויש לנו יכולת להתיר הנדרים אשר שם.** וכן מובא בספר 'קהלת יעקב' (נט) **עקר יום הכפורים הוא בבינה, ועל פן אומרים כל נדרי. וספות הוא סוד הדעת כמובא בספר 'מאור עינים' (האזינו) שספה היא בחינת דעת כמו שכתוב (ויקרא כג, מג) "למען ידעו דרתיכם פי בספות הושבתי את בני ישראל"**, וכן שמעתי מהרה"ג ר' יוסף סופר שליט"א ש**סכ"ה** בא"ל ב"ם היא אותיות **דע"ת**. ולאחר שהשלמנו את העבודה **בחכמה בינה דעת** עולים **בשמחת תורה** ל**כתור** כידוע בסדור הרש"ש.

וְכֵן דְּגִים וְעוֹפוֹת הֵם בְּחִינַת חֲכָמָה וּבִינָה, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב: (ישעי' יא, ט) "כִּי מְלֶאָה הָאָרֶץ דַּעַה אֶת ה' כַּמִּים לַיָּם מְכַסִּים". רואים שֶׁהַדַּעַה נִמְצָאת כְּבִיכּוֹל בְּתוֹךְ בְּחִינַת יָם מְקוֹם הַדְּגִים, וְדַעַת כּוֹלֶלֶת גַּם חֲכָמָה כִּידוּעַ. וְכֵן מוּבָא בְּאַבְן שְׁלֵמָה' לְגַר"א (יא) סְעֻדַת לְוִיָּתָן הוּא הַדַּעַת אֲשֶׁר תִּתְרַבֶּה בְּאָרֶץ, שֶׁהוּא הַשְּׂמֵחָה הַגְּדוֹלָה שְׂאִין לְמַעַלָּה מִמֶּנָּה. וּמֵאִידֶךָ הָעוֹפוֹת הֵם בְּחִינַת בִּינָה, כְּמוּבָא בְּסֵפֶר 'הַגְּלִגּוּלִים' לְהָאֲרִיז"ל (פּע"ד) וְעִנְיָן קוֹן צְפוּר הַנְּזָכָר בְּדָף מ' בַּזְהַר פְּרֻשַׁת שְׁמוֹת הוּא, כִּי ה'קוֹן' רָמַז לְבִינָה, וְזֶה שְׂאֵמֶר שֶׁהוּא אֶתֶר טְמִיר וּגְנִיזוּ. וְהַצְּפוּר' רָמַז לְחֲכָמָה, כִּי בִּינָה בֵּית לְחֲכָמָה. וְרוֹאִים שֶׁהָעוֹפוֹת מְרַמְזִים אֶת נִקְדַּת הַחֲכָמָה שְׁנִמְצָאת בְּתוֹךְ הַבִּינָה תְּמִיד כִּידוּעַ. וְלִכֵּן מְבָרְכִים עַל הָעוֹף "הַנוֹתֵן לְשָׁכוֹי בִּינָה". וְכֵן בִּינָה נִרְמְזֶת בְּבִנְיַי יוֹנָה. וְכֵן הַשְּׁתַּלְשֵׁל הַסֵּפֶר 'שְׁעָרֵי תְּשׁוּבָה' שֶׁחֲבַר רַבְּנוּ יוֹנָה, וְתְּשׁוּבָה הִיא בִּינָה. וְסִפּוֹת שְׁקִשׁוּר עִם אֲכִילַת בֶּשֶׂר קִשׁוּר גַּם עִם אֲכִילַת בֶּשֶׂר הַלְוִיָּתָן שֶׁהוּא סוּד הַדַּעַת כְּדָלְעִיל.

בְּדַבַּר הַחֲשִׁיבוֹת לְחַשֵּׁב תְּאָרֵיכֵי קֶץ לְעוֹרֵר אֶת הַצְּפִיָּה לִישׁוּעָה.

מוּבָא בְּסֵפֶר 'מַעֲיָנֵי הַיְּשׁוּעָה' לְאַבְרָבְנָאֵל (מַעֲיָן א תמר ב) לֹא גָּנוּ חֲכָמִים בְּדַבְרֵיהֶם מִי שֶׁיַּחְקֹר וְיִבִּין אֶת הַקֶּץ מִתּוֹךְ דְּבָרֵי הַנְּבִיאִים וּמִדְּבָרִים בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ, כִּי לֹא הָיָה מִשְׁפָּטָם כָּל הַיָּמִים לְתַת אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים לְדוֹר שָׁבָן דּוֹד בָּא בּוֹ וּבִהֲגַבְלַת עֵתוֹ מִדְּבָרֵי דְנִיָּאֵל, וְזֶה הָיָה דַּעַת אַחֲרוֹנֵי חֲכָמֵינוּ הַגָּאוֹן הַנְּזָכָר וְרַשִׁ"י וְהַר" אַבְרָהָם בַּר' חַיָּא וְהַרְמַב"ן וְזוֹלָתָם. וְגַם כְּפִי הוֹרְאוֹת הַמַּחְבְּרוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת אֵינּוּ בִּלְתֵי רְאוּי וְלֹא מְגַנָּה שְׂיִבְקֶשׁ עַת הַגָּאֵלָה וְקִצָּה כְּשִׁיחֵיָה הַדְּבַר. וְיִצְטָרֵךְ גַּם כֵּן בְּזֶה הָעִיּוֹן תְּנַאֵי אַחַר בֵּין שְׂיִחֵיָה עַל פִּי כְּתַבֵּי הַקֹּדֶשׁ אוֹ כְּפִי הַמַּעֲרֻכַת הַשְּׂמִימִית, וְהוּא לְהוֹדִיעַ בְּתַחֲלַת הַדְּבָרִים שְׁכָל מַה שְׂיִאמֹר בְּזֶה הוּא כְּפִי הַסְּבָרָא הַפְּשׁוּטָה וְאֶפְשָׁר שְׁלֹא יִהְיֶה כֵּן, וְעַל כָּל פָּנִים נַחֲכָה לוֹ כִּי בֹא יָבֵא וְלֹא יֵאָחֵר.

וְהַחֲקִירָה הַזֹּאת עִם כָּל מַה שְׂיִשׁ בָּהּ מִהַסְּפָנָה, אֵין סֵפֶק שֶׁהִיא יִקְרָה מְאֹד. כִּי כָּלֵם הָיוּ מִשְׁתַּדְּלִים לְדַעַת הָעַת הַגָּזוּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, גַּם דְּנִיָּאֵל עֲצָמוּ בְּקֶשׁ עַל זֶה פְּעָמִים. וְחֲכָמֵי הַתְּלֻמוּד כְּשִׁחֵיָה נִרְאָה אֲלֵיהֶם אֲלֵיהוּ

היו שואלין אותו מתי ייתי משיחא, וזה פלו ממה שיוכיח שנכון הדבר מעם האלקים שמי שנגע זה בלבבו ישתדל לדעת מה יהיה באחרית אלה ומתי קץ הפלאות יבקשנו כפסוק וכמטמונים יחפשנו. ואם בני אפרים מנו וטעו בחשבון שנת גאלת מצרים, ודניאל בפקדת בבל, לא יתחייב מזה שכן יהיה תמיד שכל אשר ימנה יטעה, כל שכן שהיה טעותו שמנו קדם בא זמן הגאולה. ולכן לאו למצוא הפתח גאוני עולם בחשבונם לפי שגזרה היא מלפניו יתברך שהפתח ההוא יהיה סגור עד כלה זעם. אמנם בבא את הגאולה יפתח ה' את אוצרו הטוב והעם ההולכים בחשך עד הנה עלימו יזרח ה' ויראו מה שלא ראו הראשונים. כי מה שאמר עד עת קץ מורה שיהיה הדבר חתום וסתום עד שיבא זמן הקץ ושאז בבא עתו ישוטטו רבים ותרכה הדעת. לפי שמהדברים אשר יתחדשו באותו זמן הקץ יפירו וידעו בני אדם פונת הנביאים ויעודיהם. בבא עתו כבר יאות הגלוי והפרסום לפי שלא יהיה בו יראת היאוש מפני ארץ הזמן לעתיד לבא.

וזהו שאמר עוד המלאך בשאלת "מה אחרית אלה: לך דניאל פי סתמים וחתמים הדברים עד עת קץ: יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים וגו'", כי הנה באר שיהיו דברי הקץ סתומים וחתומים בכל זמן הגלות ובאר עם זה שבעת זמן קצו לא יהיו סתומים וחתומים אלא מעצמם יתבררו ויתלבנו. וכמו שבזמן הגלות היו בחשך, ככה בזמן הגאולה יהיו ברורים ולבנים. וכן כתב רבי שמעון בן יוחאי קריב ליומי משיחא אפלו לרבייא איתגלון להון רזא ויודעון להון גו קץ משיחא. הנה יתבאר מזה שיזמן הקץ סתום וחתום הוא בהמשך הגלות. אבל בינוהו המשפילים בסוף הגלות ובעת הגאולה. כמו שאמר המשפילים המגבילים את הקץ מתוך דברי הנביאים כשיעשו זה בזמנו ועתו יהיו מצדיקי הרבים לפי שהם יחזיקו עם ה' באמונתם ויוסיפו תקנה ותוחלת עצום בחסד השם הנכבד, וסבלו צרת הגלות בחשבם כי קרובה ישועתם לבא וצדקתם להגלות, ומזאת הבחינה יהיו המשפילים המעינים בדרוש הזה מצדיקי הרבים, ולכן יהיה שכרם אתם ופעלתם לפני ה' תמיד.

ונביא חלק ממכתב שכתב הרה"ג ר' אלחנן וסרמן ה"ד (קובץ מאמרים ואגרות ח"א עמוד שכט) צריך לפרסם גלוי לכל כי הננו עכשיו בתקופת עקבתא דמשיחא, דבר זה ברור כשמש. ואודיעו אשר עלה בדעתי זה ימים רבים כי

ראוי מאד לאסוף מפתחי הקדש ומדברי רז"ל כל הכתובים והמאמרים מענייני תקופתנו ולבאר את פשטי הדברים וכו', להראות איך שהדברים נתקיימו ומתקיימים לעינינו ממש.

ונביא חלק ממכתב שכתב בשנת תרצ"ג הרה"ג ר' שמעון הורביץ זצ"ל שהיה מראשי ישיבת 'שער השמים' ומגדולי המקובלים (בהסכמתו לספר 'לקץ הימין'). אני מבקש מפבד תורתו שיסדר היטב את כל הרמזים והחדושים בענין גאולתנו ופדות נפשנו, וידפיס בהצלחה וה' יעזרהו על זה, כי בחשפת הגלות הגדול והנורא הזה ראוי והגון לכל מי שיש לו איזה דברים נסתרים ורמזים טובים לענין הגאולה, שיוציאם לאור הגורם שמחה בלב איש, וגורם חזיק התקנה, וכמים קרים על נפש עיפה. וכן מובא בספר 'דברי תורה' מהאדמו"ר ממונקאטש זצ"ל (אות ק) בשם ספר 'הקנה' שמתר לעורר שהגאולה קרובה, ולא צריך לחשש מה יהיה אם חס ושלום לא יבא.

וכן מובא בספר 'חפץ חיים על התורה' בענין לדת יצחק, (פרשת וירא) "היפלא מה דבר" כמו שרה אמנו מלפנים בן אנחנו תמהים ומתפלאים אחרי שנות נדודינו כי ארכו קרוב לאלפים שנה היתכן שיולד שוב עמנו וישוב לתחית עולמים, התורה משיבה "היפלא מה דבר" ששום דבר לא יפלא ממפליא לעשות, וגם אנחנו נגאל מהר, ובזמן שיגיע העת שיתגלה כבוד ה' בעולם, על ידי ביאת משיח צדקנו, בודאי ימצאו אנשים מגדולי ישראל שיהיו במקום הנביאים מלפנים ויזרו להמון ישראל שיתחזקו באמונה וישובו בתשובה, ומרמזת לנו התורה כי בעת ההיא ימצאו אנשים קטני אמונה שלא יאמינו לדברי המוכיחים, על זה בא לנו רמז בתורה הקדושה שיהיה להקב"ה תרעומות אליהם.

וזוה לשון הספר 'לקוטי צבי' (יח) המלבי"ם ז"ל בפרושו על דניאל מביא קץ לגאולתם של ישראל, וגדולי דורו כתבו לו הרי אמרו חז"ל תפח רוחן של מחשבי קצין, והשיב להם חכמינו ז"ל ראו ברוח קדשם שהגלות ימשך לכמה וכמה מאות שנים, לכן תכף אחר החרבן אמרו על מחשבי קצין תפח רוחן, אבל אני דברתי בעקבתא דמשיחא אחרי חבלי משיח הגדול והנורא, ואחרי שפבר סבלנו הרבה צרות ישראל ל"ע, והגיע זמן של ישראל להגאל, לכן יפה דברתי את וסוף וקץ לכל צרותינו.

ונביא דברים מתוך ההסכמות שנתנו לספר 'ואשר תבאנה יגידו' שמבאר את נבואות אחרית הימים, ואת קץ זמן הערב של שנת תשע"ב. מתוך הסכמת הגר"ש אוירבך זצ"ל: אין ערוך להדבר הגדול הזה לפתח פתח על פי פתחון של ראשונים בדברי הנביאים הנאמרים באמת, ואשר נבואה שהצרכה לדורות נכתבה, ומי ישיג גדל הענין

בְּדַבְרֵי הַנְּבִיאִים בְּגֵאֻלַּת יִשְׂרָאֵל וּפְדוּת נַפְשָׁנוּ, וּמִי יִתֵּן וְכָל עִם ד' יִתְבַּוְּנוּ בֵּינָה בְּדַבְרֵי הַנְּבִיאִים. [פּוֹתֵב הַשּׁוֹרוֹת נִתֵּן מֵאִמֶּר זֶה לְמֶרֶן הַגֵּר"ש זצ"ל, וְזִכְרֵי לְרֵאוֹתוֹ שׁוֹב, וְלִשְׂאֵלֹתַי מִה דַּעְתּוֹ, עֲנֵה בְּאִיִּדִישׁ בְּהַתְּלֵהְבוֹת "גּוֹט, גּוֹט" (טוֹב טוֹב)].

מֵתוֹךְ הַסְּכֵמַת הַרַה"ג ר' צְבִי קוֹשֶׁלֶבְסְקִי שְׁלִיט"א: "אֲז נְדַבְרוּ יְרָאֵי ד' אִישׁ אֶל רַעְהוּ וַיִּקְשֹׁב ד' וַיִּשְׁמַע". הַנְּבִיא מְדַבֵּר עַל תְּקוּפַת עֵקֶבְתָּא דְמִשְׁיַחְא וּמִצִּין שְׁיֵשׁ חוֹבָה מִיְחַדַּת בְּאוֹתָהּ עֵת לְהַדְבְּרוֹת בְּנוֹשָׂא חֲזוֹק הָאֱמוּנָה. כִּי בְיָמִים טְרוּפִים אֵלוּ צְרִיךְ לְהַתְגַּבֵּר וּלְהַתְחַזֵּק בְּאֱמוּנָה טְהוּרָה וּתְמִימָה שְׁכָל מַה שְׁקוּרָה אֵינוֹ אֶלָּא הַכְּנָה לְגֵאֻלָּה הַשְּׁלֵמָה וְעַת צָרָה הִיא לִיעֶקֶב וּמִמֶּנָּה וּמִתּוֹכָהּ יִנְשַׁע. עַל כֵּן אֲבָרְךָ מַחְבֵּר הַסֵּפֶר הַזֶּה, שֶׁבָּא לְמִלְאֵת צוֹ הַשְּׁעָה לְגִלוֹת מֵתוֹךְ דְּבַרֵי הַנְּבִיאִים וְחִז"ל מַה פֶּשֶׁר כָּל הַמְּאוֹרְעוֹת אוֹתָנוּ, וּמֵתוֹךְ זֶה שְׂרוּאִים אָנוּ כְּמָה תּוֹאֲמִים לְהַפְלִיא דְּבַרֵי חִז"ל, הַגְּאוּנִים וְהַרְאֻשׁוּנִים, עִם כָּל הַקּוּרָה לָנוּ, גִּדְעוּ שְׁכָמוֹ שֶׁנִּתְקַיְּמוּ הַרְאֻשׁוֹנוֹת כְּךָ יִתְקַיְּמוּ הָאֲחֵרוֹנוֹת.

וְזֶה לְשׁוֹן רַש"י (דְּנִיאל ח, יד) **וְאָנוּ נוֹחִיל לְהַבְּטַחַת מְלַכְנוּ קִץ אַחַר קִץ, וּבְעֵבוֹר קִץ הַדּוֹרֵשׁ נוֹדַע כִּי טַעְהָ בְּמִדְרָשׁוֹ, וְהָבֵא אַחֲרָיו יְתוֹר וַיְדַרֵּשׁ דְּרָךְ אַחֲרָתָּהּ.** וְרוֹאִים מִדְּבַרֵי רַש"י שֶׁהַנְּבִיא מְזַכֵּר קְצִים כְּדִי שְׁנִדְרֵשׁ וּנְחַשֵּׁב אוֹתָם, וְאִם יַעֲבֵר הַזְּמַן וְהַמְּשִׁיחַ לֹא יָבֵא, נִדְרֵשׁ וּנְחַשֵּׁב קִץ חֲדָשׁ. וְכֵן מוֹבָא בְּרַש"י (תְּהִילִים קל, ו) **"נִפְשֵׁי לֵה' מְשֻׁמְרִים לְבַקֵּר", הַרְיֵנִי מִן הַמְּצַפִּים לְגֵאֻלָּה.** "שְׁמֵרִים לְבַקֵּר" מְצַפִּין וְחוֹזְרִין וּמְצַפִּין קִץ אַחַר קִץ. וְכֵן אוֹמְרִים בְּסִלִּיחוֹת לַעֲשֶׂרֶת יְמֵי תְּשׁוּבָה. **חֲשׁוֹבוֹן אַחַר חֲשׁוֹבוֹן עִמָּךְ יִפְתֹּר. חוֹכְהָ וְסוֹכְהָ וְדוֹהָ וְחוֹזֵר לְפִתּוֹר. זֶח אוֹר מְשַׁכֵּיל יִכְלֹת לְחַתֵּר. זְמַן קוֹל הַתּוֹר מֵתִי לְפִתּוֹר.**

הַיְהוֹטְבַעֲתֵבְתִּי סִלְבְּדִי שְׁלֵשׁ אֲתָתָהּ שְׁלַחְנוּ וַיַּעֲשֵׂה הַבְּדִי עֵצִי שִׁטִּי וַיִּצְפֵּא תְּסוּזְהַבְלִנִּי	ב ל ז י ד
הוֹהֵא תוֹכֵן עֲשֵׂהוּ יֵהִי בְּחֵדְשֵׁהוּ רֵאשׁוֹן וְכִשְׁנֵהוּ שְׁנֵי יִתְבַּחַד לְחֵדְשֵׁהוּ קֶסֶם מִשְׁכֵּן וַיִּקְסֵם שׁוֹ	ב מ ט ז
וּסְמַרְאֵתִי דוֹעַלְרֵאשֵׁה חֲטָאָתוֹ שְׁחֲטָא תְּחֲטָא תְּבִמְקוֹס הַעֲלֵהוּ לְקַחְהֵכֶה וְנִדְמַה בְּאֲצְבָּעוֹ	ג ד כ ט
תוֹבֵא בְּנֵטוּי לְבִשְׂאָתוֹ אֲתֵהֱמַעִילוּ יִתְנַעֲלוּ וְאֵתְהַאֲפֵדוּ יַחְגְּרָתוֹ בְּחִשְׁבֵּה אֲפֵדוּ יֵאֲפֵד	ג ח ז
גִּלְלָמִי נִהוּ וְאֵתְהַחְגַּבְלָמִי נִהוּ וְכִלְשֵׁרְקָהוּ אֲשֵׁר לֹא אֲרַבְעֵרְגִלִי שְׁשִׁקְהוּ אֲלַכְסוּ לְאֵל	ג י א כ ב
מִיִּסוּסְהָרוּ וְשִׁלְחָתְהַצְפָּרְהָחִי הַעֲלֵפְנֵי הַשְּׂדֵהוּ כִּבְסֵה מְטֵהוּ אֲתַבְּגֵדִי וְגִלְחָתְכִלְשָׁעוֹ	ג י ד ז
יִתְלַפְּרָכְתוּ עֲשֵׂה אֲתָדְמוּ כְּאֲשֵׁר עֲשֵׂה לְדָסְהַפְרוּ וְהַזְהֵא תוֹעֵלְהַכְפָּרְתוֹ לְפִנֵּי הַכְּפָרְתוֹ כְּפָרְנִי	ג ט ז טו
לְמַלְךְ לְמַעַן טַמְאָתְמַקְדָּשִׁי וְלְחַלְלָאֲתַשְׁמֵקְדָּשִׁי וְאִסְהַעֲלֵם יַעֲלִימוּ עִסְהָאֲרִיָּאֲתֵי נִיְהוֹנִי	ג כ ג
שׁוֹחֲקֵתְעוֹלָם בְּכִלְמוֹשׁ בְּתִי כְּסִלְדֵרְתִי כְּסוּבְקֵצֵרְכֵם אֲתַקְצִיר אֲרַצְכֵם לְאֲתַכְלֵהּ פִּתְשֵׁדְרָן	ג כ ג כ א
שְׁבַעוּ יִשְׁבַּתְסֵלְבַח בְּאֲרַצְכֵם וְנִתְיַשְׁלוּ סְבָאֲרִיָּא וְשַׁכְּבֵתוּ אִי נְמַחְרִיד וְהַשְּׁבַתִּי הִי הִרְנִי	ג כו ה
לְמִטְהָאֲפִרְיָא אֲרַבְעֵי סְאֲלָפְּוֹ חֲמִשְׁמֵאֲוֹת לְבָנֵי מִנְשֵׁהוּ לְדָתְסֵלְמִשְׁפַּחְתְּסֵלְבִי יִתְאֲבַתְסֵבְמִנִּי	ד א ל ג
וְלַחֲסֵתְמִידְעֵלִי וְיֵהִי הוֹפְרָשׁוֹ וְעַלִּי הַסְּבָגְדְתוֹ לְעֵתְשֵׁנִי וְכִסּוֹ אֲתוֹב מְכִסְהוֹרְתָהּ שׁוֹט	ד ז ד ז
פְּנִי וְאֲלִירוּי חֲנִיךְ יִשְׂאִי הוֹפְנִי וְאֲלִירוּי שְׁסִלְרֵשְׁלוֹם וְשִׁמּוֹ אֲתַשְׁמִי עֲלֵבְנֵי יִשְׂרָאֵל	ד ו כ ה

צָפוֹן מֵאֵת הַרַה"ג ר' מֵתִתִּיָּהוּ גְלִזְרֶסוֹן שְׁלִיט"א הַדְּלוּג הַמִּינִימְלִי שֶׁל הַמְּלִים שְׁנֵי תַּשְׁפ"ד

והוסיף הרה"ג ר' דוד ויצמן שליט"א שְׁשֵׁנֶת תשפ"ד בגימטריא 1534 שְׁזָה מְסַפֵּר הַפְּסוּקִים בְּחֵמֶשׁ בְּרֵאשִׁית, רָמַז שְׁנֵזְכָה בְּשֵׁנֶת תשפ"ד לְבְרֵאשִׁית חֲדָשׁ שֶׁל אֶתְחֵלְתָּא דְגְאֵלָה וּכְבָר מִתְחַלֵּת הַשָּׁנָה בְּבְרֵאשִׁית. וְכֵן 534 בְּגִימְטְרִיָּא בְּרֵיָה חֲדָשָׁה. וְכֵן שִׁמְעֵתִי מֵהֵרָה"ג ר' צ. פ. שליט"א שֶׁהַמִּילִים חֲמֵשֶׁת אַלְפִים שֶׁבַע מֵאוֹת שְׁמוֹנִים וָאַרְבַּע לְבְרֵיָה בְּגִימְטְרִיָּא שֶׁל כָּל הַפְּסוּק "בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ".

הכל 5784 כתר-מ

הַדָּם יִצְקָא לִסּוּד הַמַּזְבֵּחַ וְאֵתְחֵלְבוּ אֶתְהַכֵּל יְתוֹ אֶתְהִתְרַמֵּן הַכַּבֵּד מִן הַחֲטָאֵת הַקֵּטִי רַהֲמַז בַּחֲכָא שְׂרֻצוּ הֵי וְאוֹטְהֵרוּ הֵכָהֵן אוֹ בְּשֵׁרְכֵי הֵי הֵבְעֵרוּ מִכּוֹתָא שׁוֹהֵי תֵהֵמְחֵי תֵהֵמְכוּ הַבְּהֵרְתֵּל בְּנֵה אֲדַמְדַמְתָּאוּ לְבִנְהוּ וְרָאָה אֵתְהֵן אֶחָד חֲטָאֵתוֹ הָאֲחָד עֵלְהוּ כְּפָרְעֵלִי וְהֵכָהֵן לִפְנֵי הֵי הוֹמַז וּבּוֹ וְאִישׁ כִּי תִצְאֵמְנוּ וּשְׂכַבְתֶּזְרוּ וְרַחֲבֵי מִסְּאֵתְכֵל תִּשְׁכִּי רֵאתְךָ עֵד בְּקֵרְלָא תְקַל לְחַרְשׁוֹ לִפְנֵי עֵזְרָלְאֵתְךָ מִכְשָׁלוֹ יִרְאֵתְמָלָה יִרְאֵנִי הֵי הוֹלָאֵתְעִשׂוּ עוֹלָבְמִשְׁפָּט לֵאמֹר דְּבֵרְאֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאִמְרַתְאֵלְהֵם כִּי תִבְאוּ אֶלְהָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לְכֶם וְקִצְרַתְּמֵאֵתְקִצְרֵהוּ הַבָּאֵתְמֵאֵתְעַמְתֵּל אֲתַתְּנוּ וּבְאַרְצְכֶם לְהִשְׁתַּחֲוֹת עֵלְיָהֵכִי אֲנִי הֵי הוֹאֵלָהֵי כִסְּאֵתְשַׁבְּתֵי תִשְׁמְרוּ וּמִקְדְּשֵׁי יִרְאֵנִי הֵי הוֹאֵסְבַח הוֹמַעֵלְהֵכֵל יִצְאֵבְאֵפְקֵדֵי הֵם לְמִטָּה אֲשֶׁר אֲחַדוּ אַרְבַּעִים אֶלְפֵי חֲמֵשׁ אֲוֹתְבֵנִי נִפְתַּלְיָתוּ לְדַתְּמֵל מִשְׁפַּחְתְּמֵל בֵּיתֵי וְעַדְזָאֵתְעַבְדְּתֵמְשַׁפַּחְתְּהֵגְרִשְׁנִי לְעַבְדוֹ לְמִשְׁאוֹ נִשְׁאוּ אֶתִּירֵי עֵתְהֵמִשְׁכֵּן וְאֵתְהֵלְמוּ עַד מְכִסֵּהוּ וּמְכִסֵּה תְחַשְׁאֵשׁ יִרְאוּ בְּנֵי יִצְוֹרְבֵן שְׂדֵי אוֹרְקֵרְבֵנוּ קְעֵרַתְכֶם קְאֲחַתְשֵׁלְשִׁים וּמֵאֵהֵמִשְׁקֵל הַמַּזְרָק אֶחָד כֹּסֶף שֶׁבַע מִשְׁקָל בְּשִׁקְלֵהֶךָ וְהֵרַעְתְּמֵבַחְצֵרֹת נֹזְכֵרְתְּמֵלִפְנֵי הֵי הוֹאֵלָהֵי כֶסֶף וְנוֹשַׁעְתְּמֵאֵי בֵי כֶסֶף וּמִשְׁמַחְתְּכֶם בְּמוֹעֵדֵי כֶסֶף בְּרֵאשִׁי דְתַבְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְאִמְרֵהָ אֲשֶׁר עָבְרָנוּ בְּהַלְתוֹרָאֵתְהֵטוּ בְּהָאָרֶץ מֵאֲדָמָד אֲסַחֲפָצְבֵנוּ הֵי הוֹהֵבֵי אֲתַנּוּ וְאֵלָהֵי אֵלֵהֵם יִשְׁאֵלְהוּ וְתִכְסַּעֵלֵי הֵם הָאָרֶץ וְיֵאֲבֹדוּ מִתּוֹרָה קֵהֵל וְכָל יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר סָבִיבְתֵי הֵם נִסְסוּ לְקַלְמֵי כִי אֲמַרוּ פִּנְתַב לֹא נִשְׁתַּהֲמֵי בְּאַרְדֹרְהֵמִלְךָ נִלְךָ לְאַנְטֵהֵימֵי וְשִׁמְאוֹ לְעַד אֲשֶׁר נִעְבְּרָנוּ בְּלֶךְ וְיֵאֲמֵרְאֵלֵי וְאֲדוּסְמֵל אֲתַעְבְּרֵבֵי פִּנְבֵי וְעַתְמִלְךָ בּוֹ אֲלֵמוּ צִי אֲסַמְצֵרֵי סַכְתוּ עַפְתֵּר אֵסְלוּ כִי לֹא נִחְשְׁבֵי עֵקֶבוֹ לְאֶקְסֵבֵי שְׂרָאֵל כְּעֵתֵי אֲמַרְלֵי עֵקֶבוֹ לִישׁ בְּרֵל אֲמַרְאֵי שְׁכִי יְמוֹתוֹ בְּנֵי אֵינְלוֹ וְהֵעֵבְרַתְּמֵאֵתְנַחֲלֵתוֹ לְבֵתוֹ וְאֵסְאֵי לְוִבְתוֹ נִתְּתַמְאֵתְנַחֲלֵתוֹ לְאַחֵי וְאֵסְאֵי פַעוֹר וְתֵהֵי הַמְּגַפְהֵבְעַדְתֵי הוֹהוּ עֵתְהֵהֵרְגוּ כִלְזַכְרֵבְטָף וְכִלְאֵשָׁה יְדַעְתָּא שִׁלְמֵשׁ כִּי בְזַכְרֵהֵרְגוּ וְכִלְהֵטְפֵנְשִׁים נַחֲלֵתוֹ אֲלֵאֲשֶׁר יִצְאֵלוּ שְׁמֵהֵגוֹר לְלוֹ הֵי הַלְמֵטוֹ תֵּאֲבֵתֵי כִסְּתֵנְחֵל וְאֵסְלֵאֲתוֹרֵי שְׁוֹאֵתֵי שְׁבֵי הָאָרֶץ מִפְּנֵי כֶסֶף בְּדֵרְהָאֵי נִכְסֵמֵאֲמֵי נִסְבֵי הוֹאֵלָהֵי כִסְּהֵלְךָ לִפְנֵי כִסְּבֵדְרֵךְ לְתוֹר לְכֶם מִקּוֹסְלֵחֵנִתְכֶם בְּאֵשֶׁלֵי הֵלֵרֵאֲתַכֶם תֵּלֵהֵם וְעַבְדְּתֵמֵאֲשֶׁר חֵלְקֵי הוֹאֵלָהֵי יִקְרָאֵתְמֵל כִּלְהַעֲמֵי סַחְתְּכֵל הַשְּׁמֵי וְאֵתְכֶם לְקַחֵי הוֹהוּ יִצְאֵאֲתַכֶם מִכּוֹרְהַב אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְתֵּיךָ וְאֵהֵבְךָ וְהֵרְבֵךָ וְהֵרְבֵךְ בְּרִי בְּסִנְךָ וְפִרֵי אֲדַמְתְךָ דְגָנְךָ וְתִירְשְׁךָ וְיֵצֵהֵךָ שְׂגֵרֵאֲלִפֵיךָ

צָפֵן מֵאֵת הֵרָה"ג ר' נ. דוֹקֵטְשׁ שְׁלִיט"א בְּדִלּוֹג 5784 אוֹתֵיּוֹת הֵינּוּ שְׁנַת ה'תשפ"ד, כ' תְּשֵׁרֵי שׁוֹאֵתֵי, וְאֶפְשֵׁר לְרֵאוֹת

אוֹת ב' עַל יַד הָאוֹת כ' הֵינּוּ כ"ב תְּשֵׁרֵי יוֹם שְׁמִחַת תּוֹרָה.

זעקת השכינה. [הדברים נכתבו בהתייעצות עם גדולי תורה].

איך יתכן שכבר באו כל הסימנים שכן דוד בא עד האחרון שבהם, ועד בכלל, ועדין לא תיקנו בכל הכוללים לימוד חובה של לפחות כמה דקות ביום בספר הזהר להצלת עם ישראל?

איך יתכן שדם ישראל נשפך כמים ואין מנסים את העצה היחידה שמובאת בחז"ל שיכולה להציל את עם ישראל גם בדור שכולו חייב להביא את הגאולה ברחמים?

האם מחכים חס ושלום לנהרות של דם ואז יתעוררו, ומדוע אין מנסים לכל הפחות להראות לקב"ה שרוצים את העצה היחידה שכתובה בתורה שבעל פה מפי חז"ל, ולהתחיל לכל הפחות עם לימוד נגלות הזהר.

היכן הם בני עדות המזרח שאבותיהם ואבות אבותיהם עסקו בעיקר בחכמה הזאת, ובזכות זה זכו שהיטלר ימ"ש לא נכנס למדינותיהם, מדוע עדין לא תיקנו לימוד ברבים בכל כולל, בספר הזהר ובשאר הספרים שעוסקים בפנימיות התורה?

איך יתכן שרובבות לומדי התורה הגיעו למצב של דוחק גדול בפרנסה שרק הולך ומחריף ח"ו, ועדין לא עשינו שום חשבון נפש על מה באה עלינו הצרה הזאת, ומה הקב"ה דורש מאיתנו, ולא עשינו שום תקנה של לימוד ספר הזהר ברבים שהובטח לנו מפי חז"ל שיתן לנו מחסה ושובע ופרנסה בהרחבה גם בזמנים הקשים?

איך נוכל להתעלם מזעקת השכינה על בניה התינוקות שנשבו שנמצאים בסכנת חיים ובידינו להצילם, האם נוכל לומר ידינו לא שפכו את הדם הזה? כדברי הזהר בפרשת נשא, ובגין דעתידין ישאל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזהר יפקון ביה מגלותא ברחמי.

רבי יעקב צמח זצ"ל: (בהקדמה לספרו 'קול ברמה', על אידרא רבא) "רַחֵל מְבַכָּה עַל בְּנֵיהָ" שְׂאִינָם עוֹסְקִים בְּחֻמָּה הַזֹּאת הַמְמַהֶרֶת אֶת הַקֶּץ, וְלֹא אֵין מְשִׁיחַ בָּא, כִּי אֵין מְדַרְשׁ קְבוּעַ בְּכָל עִיר וְעִיר כְּמוֹ שֵׁישׁ בְּעֶסֶק הַתְּלִמוּד, וְלֹכֵן "אֵינְנו", אֵין בְּנֵיהָ מוֹשְׁכִים וּמְמַהֲרִים אֶת הַמְּשִׁיחַ. **בעל** הגוב"י על 'עץ חיים' (בהסכמתו לספר 'איפה שלימה' על אוצרות חיים). הַעֲנִיִּים וְהַהֲרוּגִים בְּזִמְנֵי הַגְּלוּת תוֹבְעִים בְּבֵית דִּין שֶׁל מַעְלָה אֶת הַתְּלִמִּידֵי חֻמָּתָם שֶׁלֹּא לְמַדּוֹ קִבְּלָה, וּמַעֲנִישִׁים אוֹתָם עַל כָּף.

רבנו ה'אור החיים' הקדוש (ויקרא כה, כה) "כי ימוך אחיך וגו'", פרשה זו תרמוז ענין גדול, והערה ליושבי תבל, "ימוך", כשהתחתונים מטין מדרך הטוב מסתלקים ההשפעות, ומתמסכן עמוד הקדושה, כי העיקר תלוי בהתחתונים. "ומכר מאחוזתו", ירצה על המשכן משכן העדות אשר בעונותינו נמכר הבית ביד האומות, והודיע הכתוב כי גאולתו היא ביד הצדיק אשר יהיה קרוב לה', הוא יגאל ממכר אחיו, ובזה יגאל ה' ממכרו, ועל זה עתידין ליתן את הדין כל אדוני הארץ גדולי ישראל, ומהם יבקש ה' עלבון הבית העלוב.

מסקנת הדברים: כל ראש כולל, מגיד שיעור, ואדם שיש לו השפעה על רבים, יתקן אצלו במסגרת שלו, בכל יום, חובת לימוד בספר הזוהר למשך כמה דקות להצלת עם ישראל. מתוך אמונה פשוטה בדברי חז"ל שזה הפתרון כמובטח. ועדיף לימוד ברבים בשיעור עם הבנה וכו'. ומי שבמקום לימודו עדין לא תיקנו את התקנה, יציל את נפשו בלימוד באופן פרטי כפי יכלתו.

מְצִינּוּ בַּמִּדְבָּר (ילקוט שמואל קו) א"ר שְׁמֵעוֹן בֶּר מְנַסְיָא אֵין יִשְׂרָאֵל רוֹאֵין סִימָן גְּאֵלָה לְעוֹלָם עַד שְׂיַחְזְרוּ וַיִּבְקְשׁוּ שְׁלִשְׁתָּם, הָדָא הוּא דְכְּתִיב "אַחַר יָשְׁבוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּבְקְשׁוּ אֶת ה' אֱלֹהֵיהֶם" זו מְלָכוֹת שְׁמִים, "וְאֵת דָּוִד מְלָכָם" זו מְלָכוֹת בֵּית דָּוִד, "וּפְחָדוֹ אֶל ה' וְאֶל טוֹבוֹ" זֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. רואים שְׁעַם יִשְׂרָאֵל יִגְאָלוּ כְּשִׁיבְקְשׁוּ אֶת דָּוִד בְּן יִשִׁי.

חדש מסוד החשמל

סדנא של 9 שיעורים הדרכה בעניני מצות הבית והמסתעף על פי פרד"ס התורה, בסדנא הרבה דברים שלא ידועים בענינים אלו, ויביאו בעז"ה לחיזוק שלום בית ושיפור בחיי הנישואין.

ניתן לשמוע את הסדנא לנשואים בלבד במערכת הטלפונית של ארגון שלמות הבית 0747962978 להרשמה ניתן לפנות בין 8 – 10 בערב אברהם 0533124355

שמעו ותחי נפשכם.

ניתן לקבל את העלון בקובץ וורד לשלוח בקשה למייל.

fish@neto.net.il

לפי הוראת גדולי ישראל שליט"א אנו מנויים על שירות מייל בלבד ללא גישה לאינטרנט ניתן לפנות אלינו דרך מייל חוזר בלבד או בפקס 15326537343

קישור כשר לשיעורי וידאו ביום עיון לתורת הרמז ט"ו באב תשע"ה במכון רמח"ל הר נוף ירושלים

<https://drive.google.com/open?id=0B8vad600FCnuRktK0XBBVXp6S0E>

קישור כשר לשיעורי וידאו שנתנו בראשי חודשים בקבר דוד המלך ועוד

<https://drive.google.com/open?id=0B8vad600FCnuaHdrRWZXSgtJVik>

חדש קישור להורדת 5 כרכים של ספר סוד החשמל

<https://beta.hebrewbooks.org/reader/reader.aspx?sfid=53606#p=403&fitMode=fitwidth&hlts=&ocr>

חדש קישור להורדת כל עלוני סוד החשמל

<https://drive.google.com/drive/folders/1ERuCjKKmAWXyD6Q9Xu7JH0Js19bumlHE?usp=sharing>

בעזהש"ת

אנו שמחים להודיע על קו מלפון של סוד החשמל

מספרי המלפון של הקו במחיר שיחה רגילה

026647979 > 4

קישור להורדת השיעורים

<http://sod1820.co.il/?p=503>

שימו לב לשיעורים חדשים שנכנסים למערכת